

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Nicolaus primus sequi noluit exemplum beati Gregorij. Sua auctoritate eam synodum Suessionensem celebrari jussit. Quare synodus fatetur se congregatam fuisse jussu & auctoritate Nicolai. quod ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

celebratio differebatur, donec consensus Principis accederet, ejusque ipse convocationem literis suis faceret; ut supra probatum est exemplo beati Gregorij. Eadem est sententia Hincmari, tum viventis, qui in epistola sexta docet Episcopos provinciarum Gallia congregari solitos, *si fraterna caritas nos invitaverit, potiusque jussio apostolica sedis & preceptio Domini nostri Caroli Imperatoris Augusti nos ad synodum, sicut precipiunt regule, vocare decreverit pro talibus que forte provinciali nequiverint examine definiri, maxime in causa fidei vel generalis religionis, sicut in apostolica sedis Pontificum & in epistolis legimus Augustorum. Quoniam Imperatorum auctoritate convocatas generales synodos & in historiis ecclesiasticis & in epistolis apostolica sedis Pontificum reperimus. Et sanctus Gregorius Reges Francorum synodos in Gallicis & Belgicis provinciis convocare sepe commouit.*

VI. At Nicolaus primus sequi noluit exemplum beati Gregorij, sed sua auctoritate conceptis verbis synodum Sueffionensem celebrari jussit anno octingentesimo sexagesimo sexto, locumque & tempus quo ea habenda esset prescripsit in epistola scripta ad Archiepiscopos & Episcopos Galliarum. *Precepimus vos, inquit Nicolaus ad Herardum Turonensem Archiepiscopum scribens, una cum ceteris Archiepiscopis & Episcopis Galliarum & Neustrie &c. apud Sueffonicam urbem pariter convenire.* Attamen literas quoque ad Carolum Calvum scripsit, quibus eum faceret certiore constitutionis suae. Sed id factum est ea tantum mente ut in executionem urgeret auctoritate sua. Hinc factum ut epistola synodica Concilij Sueffionensis alio verborum sensu concepta sit quam canon primus Concilij Francofordienfis, quod, ut habet canon, *auctoritate apostolica & jussione regia congregatum est.* Concilij vero Sueffionensis patres fatentur se congregatos esse jussu Nicolai, nulla Principis mentione. *Synodus, inquit, Sueffionis habita jussu & auctoritate sanctissimi apostolatus vestri.* Quin & Carolus ipse in epistola ad Nicolaum scripta, quae extat in Actis ejusdem Concilij, agnoscit eam synodum fuisse convocata jussu Pontificis: *a synodo preceptione vestra congregata.*

VII. Occasio celebrandae hujus synodi aliam quoque infringendorum canonum causam invexit, quae plurimum detraxit de auctoritate Conciliorum Galliae. Concilium enim illud congregatum fuit ex universis regni provinciis, ad examinandam depositionem Volfadi aliorumque Clericorum ab Ebbone Archiepiscopo Remensi ordinatum post depositionem ejus & pravam re-

stitutionem, quae multis de causis nulla erat & irrita. Eorum namque ordinationem in dubium revocaverat Hincmarus Archiepiscopus Remensis, Ebbonis successor. Quare illi anno octingentesimo quinquagesimo tertio querelam ea de re suam detulerunt ad synodum Sueffionensem, permisso Caroli congregatam, qui locum ac diem celebrationis indixerat: *Episcopis juxta instituta canonum synodum celebrare volentibus, annuit idem Rex Carolus, eosque ad urbem Sueffionum X. Calendas Maias convenire precepit; ut legitur in praefatione ejusdem synodi.* In ea autem declaratum fuit iudicio synodi & iudicium qui inter adversarios convenerant, horum Clericorum ordinationem esse nullam. At Nicolaus, delata ad se eorundem Clericorum querela, tredecim post annis jussit eam causam retractari in Concilio generali Episcoporum Galliae, quos ad eandem urbem Sueffionensem convenire precepit; addito conceptis verbis, quod si Clerici depositi a iudicio hujus Concilij ad sedem apostolicam appellarent, eorum causa iudicanda esset apud urbem Romam, quo Hincmarus ac Clerici Vicarios suos mittere possent. Quo loci animadvertere licet tria atrociter inflata esse auctoritati Conciliorum generalium Galliae, contra praescripta canonum. Primum enim decernitur revisio causae adversus Presbyteros iudicatae in Concilio congregato ex diversis provinciis, cum tamen, juxta canones, eorum causae in his Conciliis iudicandae sint definitivo decreto. Tum reis relinquatur potestas appellandi a iudicio post revisionem lato. Istud vero contrarium est legibus & canonibus Sardicensibus, etiam si de Episcoporum depositione ageretur. Tertio, partes Romam evocantur, id est, Hincmarus Archiepiscopus Remensis, & Clerici dejecti; cum tamen appellationes, etiam Episcoporum, ad provincialia iudicia remitti debeant, juxta canones Sardicenses. Sanè ad vitandam conflictionem jurisdictionis Synodus Sueffionensis, sequuta modum ab Hincmaro propositum in Scheda ab eo porrecta synodo, ad Nicolaum scripsit se, manente auctoritate iudiciorum secundum canones latorum, consensisse votis pontificis, id est, ut Clerici illi gradibus suis restituantur ex speciali gratia & intuitu misericordiae. Sed addunt patres monitionem quae magni momenti est, cavere nimirum debere Nicolaum ne ex hoc synodi obsequio emergat perniciosa disciplinae ecclesiasticae, provideatque ne exemplum illud trahatur in consequentiam ab iis qui

Hincmar. ep. 6. c. 57. & 58. edit. Meun.

Nicolaus I. in epist. ad Herardum Archiepisc. Turon.

Epist. synod. Concilij Sueffion.